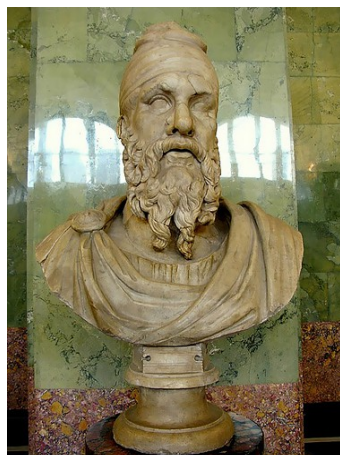

Ce se mai aude despre daci?

Alexandru Berzovan

Facebook: <https://www.facebook.com/alexandru.decebal>

Ce se mai aude despre daci? În urmă cu mai bine de două mii de ani, de e să dăm crezare poetului latin Horațiu, această întrebare se auzea aproape la fiecare colț de stradă în Roma. Apariția legiunilor romane la Dunărea de Jos la cumpăna secolelor I î.Hr. - I d.Hr. generase serie de situații conflictuale atât cu Regatul Dac cât și cu alte facțiuni tribale din zona de miazănoapte a Balcanilor, mai mult sau mai puțin raliate acestuia. Ciocnirile violente, desfășurate pe un front dunărean întins pe mai bine de 1000 de km, concretizate de obicei prin raiduri și expediții punitive, au

fost amplu documentate de sursele vremii, stârnind, la aceea vreme, îngrijorarea romanilor care tocmai ieșiseră dintr-o serie de devastatoare războaie civile...

Deși au trecut mai bine de 2000 de ani de atunci, întrebarea din titlu continuă să rămână actuală, chiar dacă motivele sunt, de această dată, cu totul altele. Profunda criză economică, socială, și așa spune eu și identitară care zguduie România modernă, a determinat și determină pe tot mai mulți să își caute rădăcinile, asemenea unui copac amenințat de furtună. În această ecuație, spectrul unor strămoși îndepărtați, puternici, viguroși, care au constituit la un moment dat nucleul unui regat antic complex, ce a rezistat cu succes o bună bucată de vreme celei mai mari forțe politice și militare a lumii antice, este cât se poate de tentant.

Din nefericire, cititorul de bună credință, dornic a se documenta și a afla câte ceva despre civilizația dacică se confruntă cu o serie de probleme nu tocmai ușor de surmontat. Literatura științifică, scrisă de către arheologii care s-au dedicat cercetării dacilor, se găsește cu mare dificultate, majoritatea titlurilor recente, de după 1990, apărând în tiraje restrânse din motive evidente; mai mult, scrise într-un limbaj tehnic, cu o abundență de detalii și de note, ele sunt oricum cu greu accesibile cititorilor nefamiliarizați cu jargonul istoricizat. Literatura de popularizare lipsește aproape cu totul, și mai rău, informațiile din manualele școlare și liceale cu privire la perioada pre-romană sunt cât se poate de subțiri; intervențiile istoricilor de profesie în presă, pe acest subiect, sunt destul de rare și din păcate, de cele mai multe ori e vorba de persoane care nu sunt specializate în arheologia perioadei dacice...

Nici spațiul virtual, din păcate, nu oferă alternative prea fericite: există o adevărată abundență de site-uri, jurnale, ziare chiar, care prezintă o imagine puternic distorsionată asupra dacilor. Revelații care mai de care mai „tulburătoare” îi așează pe daci la temelia civilizației universale, iar autori, care mai de care exaltați, găsesc triburi și urme dacice din Japonia până pe înălțimile platourilor andine. Conspirații mondiale, OZN-uri, mistere și revelații ancestrale bântuie toată această lume construită ireal. Având ca resort fie un naționalism exacerbant, împins până dincolo de limitele absurdului, fie mai nou, dorința de câștig material, aceste grupări au reușit, din păcate, să strângă un număr întristător de mare de membri...

Rubrica pe care o propun se dorește a fi o alternativă, ea fiind dedicată în primul rând cititorului obișnuit care dorește să afle informații veridice, verificabile despre daci. Pentru cei mai mulți dintre noi, învățați cu imaginile din filme și din mai vechile manuale școlare, dacii sunt un popor de războinici viteji, drepți, mânați de o profundă religiozitate ale cărei ecouri au străbătut milenii. Figuri precum cea a miticului Zamolxis, a marelui preot Deceneu, a unor regi precum Dromihete, Burebista sau Decebal populează imaginarul nostru colectiv. Uităm, mult prea adesea, că poporul dac, ca orice alt

popor n-a fost compus doar din războinici viteji și din preoți, că au mai existat și negustori, meșteșugari, simpli țărani sau sclavi. Și că toți aceștia aveau familii, aveau soții, fiice, mame, cu un univers cotidian propriu, ale cărui urme sunt descifrate lent de către mâinile migăloase ale arheologilor...

Pe parcursul mai multor episoade, voi prezenta diferite aspecte legate de civilizația dacică. Vor fi discutate, de asemenea, și munca și rezultatele arheologilor și motivele pentru care, această meserie puțin cunoscută este totuși, așa de importantă.

Voi încerca, în măsura posibilului, să folosesc un limbaj cât mai simplu și mai accesibil, chiar dacă acest lucru va însemna ca adeseori să recurg la procedee mai comune beletristicii decât lucrărilor științifice. În ce privește aspectele mai controversate, mai dificile asupra cărora specialiștii nu s-au putut încă pune de acord, mă voi mărgini a prezenta faptele din care cititorul va alege, singur, cele care i se vor părea a fi mai convingătoare.

Acestea fiind spuse, prezenta intervenție, începută cu o întrebare, se cere a fi încheiată cu un răspuns. Ce se mai aude despre daci? Se aud multe și se aude de bine!
(Va urma)